

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossett[m] Episcopvm faventivn

Jahr: 1646

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN367611805

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805>

LOG Id: LOG_0140

LOG Titel: Abbildung

LOG Typ: illustration

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

DE MVSCVLIS CAPITIS.

Sed quoniam musculis quoque opus erat, quibus tanquam funibus partes mouenda attrahuntur; agitè hos etiam paucis prosequamur, & magis, ut nunquid, quæ diximus suprà, vera sint, appareat. Eos autē trademus musculos, quos in capite abscesso obseruauimus. Primus
musculus
secundus.

Primus igitur musculus, exiguus est, latus, carnosus, exoritur à primo processu, indè deorsum obliquè descendens in maxillā superiorē non procul à rostri initio inseritur. Secundus huic subiectus, & magis per interna expansus, carnosus est, qui & ipse ab interiore superficie totius processus primi ortum dicit, & in supremam maxillā inferioris aciem implantatur. Hi musculi forsitan non ineptè massiteres vocari possunt, quod similem, atque in homine massiteres Musculi
massiteres vñs prebeat. Per hos enim inferioris rostrum super alterum fertur, velut catillus in mola supermetam. Quamuis, quod etiam antè monimus, nos dubitemus, nunquid inferioris rostrum mouetur. Suprà in generali descriptione solum Crocodilum, & Ptitacum superius rostrum mouere diximus. Quod si verum est, quod nobis ratio persuadet, haudquaquam inferioris rostrū supra superiorius, sed contrà superiorius supra inferiorius versabitur. Hoc manifestè nobis ostendit illa duorum lapidum in mola ratio, quorum superior super alterum mouetur: hoc etiam, quorū sunt animantia ostendunt, quæ cibos ad superiorē maxillā immobilem, per infernū mobilem atritus communiant, atq. conterunt. Regula Physica est, quam antè habuimus: Omne quod mouetur, super aliquod mouetur, alioquin firmum esse oportet. Itaque hi musculi non tam ad masticationem, quam ad validiorem superioris rostri depressionem conferunt: eritque eorum contrarius, quos diximus, exortus, & finis. Tertius musculus, qui Crotaphita appellari non temerè potest, à temporibus explantatur, primum per sinum illum, qui Tertius
musculus inter oculi orbitam, & cranij processum interiacet, mox verò sub primo processu deorsum lapsus, tandem in inferiorem angulum maxillæ inferioris propè rostrum definit. Quartus musculus internè latitat, & à processibus secundis intrò oritur. Ambo hi carnosū sunt, & deorsum tendentes per totam maxillā inferioris internam regionem immittuntur. De his duobus musculis nescio quid dicam quo ad motum, nisi quod de alijs diximus. Dantur autem, & alijs musculi à maxilla inferiori explantati, atque in processus pterygoïdes inserti. Horum primus pulchro naturè opere, ortum dicit à postica parte processus primi, & tota posteriori superficie maxillæ inferioris, carnosior ac corpulentior factus, obliquè deorsum tendit, ubi in tendinem fons. definens, in fines processuum illorum definit. Alter musculus carnosus est, qui, & ipse explantatur à posteriore parte maxillæ inferioris, verùm inferiore, & in processu nuperimè dictum non procul à primo definit. Atque hosce musculos processus illos attrahere quis non videt: & his attractis rostrum anterius deprimi? Rectè igitur hos rostrī illius impulsores diximus. Musculi
rostrī im-

Nullus enim musculus est, qui vel exiguum ad rostrum superius excurrere videatur, quod tamen opus fuisse necessum est. Sed quid dicemus ad hæc? In confessu est superioris rostrum eō modo, ut diximus, deprimi. Cum verò, & attollamus, & contrariorum motuum contrarij sint musculi, & contrario loco positi, quomodo ergo rostrum attollemus? Nullum quod ex his appearat huic functioni musculum dicatum inuenimus. Indagandum itaque est, quomodo rostrum superius mouetur. Sentit doctissimus ille vir, cuius antè mentionem fecimus, musculos hosce à ceruice explantari, per medium verticem ad rostrum rectâ ferri, atque ad planam illam inter narium foramina, & iuncturam tendinibus latis implantari. Id locus, ut ait ipse maximè persuadet, atque si quis Ptitacum manducantem viderit, semper cutem in vertice motitari, & modò huc, modò illuc ferri aduerteret. Possunt autem esse hi musculi vel cutanei, vt in fronte nostra, vel leues admodum, & plani, & sub cute perreptant non secus atq; tendines, qui digitos attollunt, sub cute tenui transirent: nec maximo robore opus est ad simplicem sublevationem, quod ijdem tendines, vt potè exiguī, & leues in hominibus ostendunt. Sed hæc avtò ipsa facile doceret, si id commoditas patet. Itaque non erit, quod hac in parte afficiemus. Certum tamen est aliquos esse debere musculos qui huius præsot officio, & si quid ratio suaderet, ex opposito locatos. Non enim credo vestes illos ab aliquibus musculis subitus impelli, (nam quis molli durum impelli credat?) aut quemadmodum lingua, & foris, & intrò moueri. Verùm, & alios duos musculos conspeximus utrumq; in extremis mandibulae inferioris processibus retrò, exiguos, quorum alter erat exterior, alter interior. Exterior latior est, exilis tamen, qui à posteriori capitī parte ortum ducens, in supremam aciem, & extreman maxillæ inferioris inseritur. Internus verò gracilis est, curtus, carneus, à processu quodā ibidem conspicuus exortans, & in internam, supernamq; eiusdem maxillæ implantatus. Sed quem